

Yol Göründü

– enver-ozcaglayan · 11 Mayıs 2024

Yol Göründü...

Hayaller çekiyor içine beni,
Karanlık gecemin matemi gibi.
Sanki ecinniler sardı bedeni,
Zaman sonsuz mekân, arşın yok dibi.

İlk mektep günlerim gelir aklıma,
Çantam benden ağır bir tahta sandık.
Şalgamcı Cumali, amcaydı bana;
Onun şalgamından doyum umardık.

Bir de çörek varsa; o günüm "kebab",
Beş saatlik derse değerdi bunlar.
Öğle tatilinde tam dörtyüz ahbap,
Oynaş, kaynaş idik, kardeşti onlar.

"Bugün" de bir zaman çirak mürettip,
O günden vermiştim fikrime önem.

Orada öğrendik "Gazte"ye tertip,
Bir ömür gelişti böyle dem bedem.

Sonrası yel gibi geldi de geçti,
Kimi müzik dersi, ya matematik.
Ömrü bölüm bölüm kendince biçti,
Güne kalanların pek çoğu yitik.

Ararım geçmişte güzel günleri,
Hayaller önünde bulutlar kara.
Şükür ulaştırdık güne dünleri,
Artık yol göründü uzak diyara...

20.02.2020

Fatih-İST.

Enver Özçağlayan